

[N. P. Andreasen.]

stregede hele den mærkværdige Stilling, som Partiet Venstre her indtager.

Jeg skal i øvrigt endnu en Gang anbefale de Ændringsforslag, som er stillet af Landbrugsministeren og tiltraadt af Fler-tallet, og maa anbefale at stemme imod de øvrige Ændringsforslag.

J. S. Foget: Den højtærede Minister udtalte, at Konsekvensen af vor Stilling til Lovforslaget maatte blive, at hvis man skulde gennemføre et Samarbejde mellem Arbejder og Bonde, maatte det baseres udelukkende paa Organisationerne. Jeg har ikke det mindste imod denne Udtalelse, jeg vil tværtimod sige, at skal et saadant Samarbejde etableres, maa det etableres mellem Organisationerne, thi kan det ikke etableres mellem Organisationerne, kan det selvsagt heller ikke etableres mellem de politiske Fraktioner.

Vedrørende vor Stilling til selve Lovforslaget har jeg sagt, at havde det været Forslag til en Bemyndigelseslov og intet andet, saa havde vi stemt for det, men Ministeren har med særlig Flid 3—4 Gange under Debatten fremhævet, at det drejer sig ogsaa om at tage Stilling til Fordelingen af Svinekort. Det er det, vi er imod. Vi fastholder Landbrugets Ret til selv at ordne dette Spørgsmaal, og vi gaar ikke godvillig med til at bryde dette Princip. Er Principet endelig brudt, blev der forelagt et Lovforslag, der i Enkeltheder ordnede Svinekortfordelingen, var Forhandlingerne i Landbrugsorganisationerne ikke endt med noget Resultat, saa skulde mit Parti nok tage vor Stilling. Og vor principielle Stilling i saa Henseende har jeg ridset op. Skulde vi have Medansvar for Fordelingen, altsaa begive os ind i en Debat om hele dette Spørgsmaal, vilde vi i alt Fald først og fremmest tænke paa dem, som paa Grund af Fattigdom har mistet deres Kort, de er mere at beklage end nogen anden. Men man kan nu engang ikke først anmode Landbrugsorganisationerne om at blive enige om en Ordning og saa bagefter betragte det Resultat, de er kommet til, som værende uden Betydning. Enten maa det være et Spørgsmaal, som Rigsdagen ordner, eller ogsaa maa det være et Spørgsmaal, som Landbruget ordner, og der er ikke mindst af de Politikere, som har Sæde her, Gang paa Gang udtalt Ønske om, at Landbruget selv maatte ordne dette Spørgsmaal. Nu har Landbruget selv ordnet det, og som Følge deraf kan det ikke være et Spørgsmaal, vi skal debattere her.

Over for en enkelt Udtalelse, som det

ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen kom med, vil jeg gerne stille det direkte Spørgsmaal: Er det ikke det ærede Medlems Opfattelse, at Spørgsmaalet om Fordelingen af Svinekortene er et Spørgsmaal, som Landbrugets Organisationer selv maa ordne, og at dette Spørgsmaal ikke bør gøres til et direkte politisk Spørgsmaal her i Rigsdagen?

Oluf Pedersen: Den højtærede Landbrugsminister gjorde Resultatet af Ordningspolitikken op ved en Henviisning til Forrentningsprocenterne for de forskellige Størrelser af Landbrug: for Husmandsbrug en Forrentningsprocent af kun 1,4, medens de større Landbrug ligger helt oppe paa 3,2. Det fremgaar heraf, at den højtærede Minister nu er blevet klar over, at den Ordningspolitik, Regeringen har ført, har været til Fordel for Godsejerne. Dette har aabenbart overrasket den højtærede Minister, men jeg finder Grund til at gøre opmærksom paa, at dette Resultat af Ordningspolitikken har jeg paavist allerede paa det Tidspunkt, da Ordningerne blev gennemført. Men da var det umuligt at faa de Radikale eller Socialdemokraterne i Tale, da var de som besatte af Ønsket om at lave Ordninger, om at føre Godsejerpolitik. Nu er man aabenbart klar over, at det var forkert. Man kunde lige saa godt dengang have gjort det op og prøvet paa at blive klar over, hvad det var for en Politik, man førte, og saa undladt at føre den i Stedet for, at man skulde se Ulykkerne, inden man besindede sig.

Det ærede Medlem Hr. Grønning har holdt en Tale, hvori han var meget stærkt inde paa velerhvervede Rettigheder, Grundloven, den mægtige Uret, der blev begaaet over for Svineproducenterne, o. s. v. Jeg paaviste, at hele den Fremstilling, det ærede Medlem havde givet, var i Bund og Grund forkert. Heroverfor blev det ærede Medlem tavs, undskyldte sig med, at her var ikke Tid til at føre en Debat, det lod sig virkelig ikke gøre. Det forekommer mig, at naar det ærede Medlem har lagt det op paa den Maade, han har gjort det, og naar det saa bliver paavist, at hans Paastande intet har med Virkeligheden at gøre, saa skulde han hellere indrømme, at de var forkerte, i Stedet for at være tavs. Det ærede Medlem kan nemlig ikke komme uden om, at de velerhvervede Rettigheder, som han mener der er blevet begaaet Overgreb over for, er Rettigheder, som er erhvervet dels paa Grund af en stærk Monopolstilling og dels paa Grund af en stor Kapital. Det